

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ

1977

2010 - 2011

Ray KLINGINSMITH (UR Bşk.)

Ahmet KARA (2420.Böl.Guv.)

Güray ERTEM (12.Grup.Guv.Yrd.)

Tarih: 05.04.2011

Toplantı No: 1684

Bülten No: 1310

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

ÜYELERE DUYURUDUR

BAŞKANIN MEKTUBU

MERHABA SEVGİLİ DOSTLARIM,

Bir rahatsızlık nedeniyle maalesef bu hafta sizlerle olamadım.Sevgili geçmiş dönem başkanımız Cengiz BENAKMAN'ın toplantıyı çok güzel benim yerime gerçekleştirdiğini de öğrendim.Çok teşekkür ediyorum.

İrfan KIZANLIK dostumuzun organizasyonunu yaptığı,maddi durumları elverişli olmayan köy çocuklarına burs sağlanması amacıyla Ceviz Ağacı dikilmesi töreni 10 Nisan Pazar günü saat 14.30'da Lalapaşa'nın Çömlekakpınar köyünde yapılacak.Bu konuda hazırlıklarımız devam ediyor.Bu arada köylüler de bizim için güzel sürprizler hazırlamışlar.Güzel bir konser ve nefis köy ayranı ve gözleme.Başka söze gerek var mı bilemem.Pazar günümüzü hep birlikte ailelerimizle birlikte böylesine güzel bir organizasyonda geçirebiliriz.Köy halkının bu heyecanına bizler hep birlikte ortak olalım.En geç saat 14.00 te Rotary Evi önünden hareket edeceğiz.

Önümüzdeki hafta Cumartesi günü Gelecek dönem başkanımız Muzaffer MEMİŞ'in Bölge Asamblesine katılacağız.Asamble için Edirne Rotary Kulübü'nün en yüksek katılımını gerçekleştirmesini istiyoruz.Özellikle yeni üye arkadaşlarımızın mutlaka katılmasını öneriyoruz.Dileğimiz tüm üye dostlarımızın katılım göstermesidir.Bu konuda çalışmayı Oktay ALEMDAR dostumuz yürütüyor.Lütfen Cuma gününe kadar kendisine bilgi verelim.Biz de Bölgeye bildirmek zorundayız.

Edirne Rotary Kulübü'nün 34. Kuruluş Yıldönümü yemeğini daha önce de belirttiğim gibi Lalezar Restaurant'ta gerçekleştireceğiz.Kulübümüze yakışır bir organizasyon olması için hepinizin desteğini bekliyorum.Uluslararası Hizmetler Komitesi Sorumlusu dostlarımız Tamer BORAL ile Emre ALP Yurt dışından katılacak kulüplere organizasyon tarihini iletiler ben de mail olarak göndereceğim.Ayrıca Faruk ETKER dostumuz da güzel bir sunum hazırlıyor.Bir çok misafirimiz olacak.Özellikle eşlerimizin de desteği gerekiyor.Tekrar görüşmek dileğiyle.

Güzel günler geçirmenizi dilerim....

Serhad CEYLAN

MAZERETLİ ÜYELERİMİZ : Hasan ALTUNTAŞ – Serhad CEYLAN

ARAMIZDA GÖREMEDİKLERİMİZ: Bülent EGELİ – Tarık ETKER

DEVAM DURUMU : 82.61

MUTLU GÜNLERİMİZ : 06 NİSAN Sinan AÇIKGÖZ Doğum Günü
10.NİSAN Çağla EREN Doğum Günü
10.NİSAN Halil EGELİ Doğum Günü KUTLARIZ.....

Önümüzdeki hafta toplantımız **12.Nisan.2011 Salı Saat 20.00 da** Rotary Evinde

Başkan : Serhad CEYLAN

Sekreter : Muzaffer MEMİŞ

Sayman : Kaya ZEYBEKOĞLU

Üye : Ümit MIHLAYANLAR

Geç.D.B.: Cengiz BENAKMAN

Bülten irtibat : Faruk ETKER

Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13 edirnerotary@gmail.com - www.edirnerotary.com

İADE ADRESİ: Faruk ETKER Çilingirler Caddesi No: 10

22100

EDİRNE

Trabzonlular, bir konferans düzenlerler. Bu konferansa konuşmacı olarak ünlü bir Amerikalı bilim adamını da davet ederler.

Amerikalı konuk, bir hafta erken gelir, hem tatil yapar hem de Türkleri yakından tanıma fırsatı bulur, halkla kaynaşır, kendini sevdirebilir. Trabzonlular ile Amerikalı bilim adamı hemen hemen her konuda anlaşır ve uyum içinde konferans biter.

Ayrılık günü gelir, Trabzonluları alır bir düşünce. Biz bu değerli bilim adamına nasıl teşekkür edelim diye düşünür dururlar? Aralarında toplanırlar, başkan konunun önemini vurgulamak için der ki:

"Biz bu Türk dostu, değerli bilim adamına nasıl bir hediye alalım ki bizi unutmasın? Hem kullanışlı bir şey olsun, hem de her baktığında ve her eline aldığı anda bizi hatırlasın?"

Salonda kısa bir sessizlik olur, arka sıralardan Temel elini kaldırır:

"Sünnet ettirelim..!"

**Hayat Kısa,
Kuralları Yık,
Kolay Affet,
Yavaş Öp,
Kalpten Sev,
Kahkahalara Boğul,**

Ve Yüzünü Güldürmeyi Başaran Hiç kimseye Sirtını Dönme...

Bekâret kemeri

TEMEL, 70 yaşındaki karısını, İstanbul'daki çocuklarının yanına gönderirken, bekâret kemeri takmış.

Ertesi gün, kemerin anahtarını gösterdiği arkadaşı, dayanamayıp:

- Temel sen kafayı mu yedun, 70 yaşındaki kadına bekâret kemeri takılır mı?

diye sorduğunda, Temel sırtıarak cevaplamış:

- Ula uşağum, benim amacım başka. Döndüğünde diyeceğim ona ki "Anahtarı kaybettum!"

Neymişiz ..ne olmuşuz...

Yıl 1783... Avrupa standartlarına göre mütevazı da olsa yeni bir denizci devlet olan ABD, denizlerde tek başına bayrak gezdirmeye başlar. Daha 25 Temmuz 1785'te, bu yeni bayrağı taşıyan ilk **gemi**, Cezayir açıklarında **Osmanlı gemileri tarafından ele geçirilir**. Bu gemi, Boston Limanı'na bağlı, Kaptan Isaak Stevens'in idaresindeki Maria'dır. Arkasından, Philadelphia Limanı'na bağlı, Kaptan O'Brien'in Dauphin'i de aynı akıbete uğrar. 1793 Ekim ve Kasım aylarında 11 ABD gemisi daha Osmanlıların eline geçer.

ABD Kongresi, 27 Mart 1794'te, Osmanlı denizcilerine karşı koyacak güçte savaş gemileri inşa edilmesi veya satın alınması için Başkan George Washington'a 700 bin altına yakın harcama yetkisi verir. Böylece ABD, Osmanlı tehdidi karşısında donanmasının temellerini atmış olur. 5 Eylül 1795'te **ABD** bu tehdide karşı bir anlaşma yapmayı kabul eder. Anlaşmaya göre ABD, Cezayir'deki esirlerin iadesi ve gerek Atlantik'te, gerekse **Akdeniz'de ABD sancağı taşıyan hiçbir tekneye dokunulmaması karşılığında, 642 bin altın ve yılda 12 bin Osmanlı altını (216 bin dolar) ödemeyi kabul eder.**

Dili Türkçe olan ve 22 maddeden oluşan anlaşmaya, Başkan George Washington ve Cezayir Beylerbeyi Hasan Dayı imza koyar. Böylece ABD yıllık vergiye bağlanmış olur. Bu, ABD'nin iki asrı aşkın tarihinde, yabancı bir dille imzalanan tek anlaşma olduğu gibi, **yabancı bir devlete vergi ödemeyi kabul eden tek Amerikan belgesidir.**

ABD'nin 225. yıldönümünde Yale Üniversitesi'nin arşivinde ortaya çıkan belgeye Başkan George Washington ve Cezayir Beylerbeyi Hasan Dayı imza koyar. Belgenin dili "Original in Turkish" ifadesi ile baştan belirlenir. **Tarihi belgenin ortaya koyduğu önemli bir husus da ABD Başkanı George Washington'ın, dönemin Sultanı Üçüncü Selim tarafından muhatap görülmemiş olması. Çünkü anlaşma Cezayir Beylerbeyi Hasan Dayı tarafından imzalanır.**

Karısını öldürüp yeni yaptırdığı evin temeline gömen adamdan şok itiraf:

" Evi benim üzerime yap dedi !.."

ŞEYH EDEBALİ ' NİN NASİHATI

Bak DOSTUM!

Cahil ile dost olma

İlim bilmez, İrfan bilmez, Söz bilmez, Üzülürsün

Saygısızla dost olma

Usul bilmez, Adap bilmez, Sınır bilmez, Üzülürsün

Aç gözlü ile dost olma

İkram bilmez, Kural bilmez, Doymak bilmez, Üzülürsün

Görgüsüzle dost olma

Yol bilmez, Yordam bilmez, Kural bilmez, Üzülürsün

Kibirliyle dost olma

Hal bilmez, Ahval bilmez, Gönül bilmez, Üzülürsün.

Ukalayla dost olma

Çok konuşur, Boş konuşur, Kem konuşur, Üzülürsün.

Namertle dost olma

Mertlik bilmez, Yürek bilmez, Dost bilmez, Üzülürsün.

- İlim bil, İrfan bil, Söz bil

- İkram bil, Kural bil, Doymak bil

- Usul bil, Adap bil, Sınır bil

- Yol bil;Yordam bil,

- Hal bil, Ahval bil, Gönül bil

- Çok konuşma, Boş konuşma, Kem konuşma

- Mert ol, Yürekli ol,

- Kimsenin umudunu kırma.

Sen seni bil, Ömrünce yeter sana.

Halil ALTUĞ'un katkısı ile

Neymişiz ..ne olmuşuz...

Yıl 1783... Avrupa standartlarına göre mütevazı da olsa yeni bir denizci devlet olan ABD, denizlerde tek başına bayrak gezdirmeye başlar. Daha 25 Temmuz 1785'te, bu yeni bayrağı taşıyan ilk **gemi**, Cezayir açıklarında **Osmanlı gemileri tarafından ele geçirilir**. Bu gemi, Boston Limanı'na bağlı, Kaptan Isaak Stevens'in idaresindeki Maria'dır. Arkasından, Philadelphia Limanı'na bağlı, Kaptan O'Brien'in Dauphin'i de aynı akıbete uğrar. 1793 Ekim ve Kasım aylarında 11 ABD gemisi daha Osmanlıların eline geçer.

ABD Kongresi, 27 Mart 1794'te, Osmanlı denizcilerine karşı koyacak güçte savaş gemileri inşa edilmesi veya satın alınması için Başkan George Washington'a 700 bin altına yakın harcama yetkisi verir. Böylece ABD, Osmanlı tehdidi karşısında donanmasının temellerini atmış olur. 5 Eylül 1795'te **ABD** bu tehdide karşı bir anlaşma yapmayı kabul eder. Anlaşmaya göre ABD, Cezayir'deki esirlerin iadesi ve gerek Atlantik'te, gerekse **Akdeniz'de ABD sancağı taşıyan hiçbir tekneye dokunulmaması karşılığında, 642 bin altın ve yılda 12 bin Osmanlı altını (216 bin dolar) ödemeyi kabul eder.**

Dili Türkçe olan ve 22 maddeden oluşan anlaşmaya, Başkan George Washington ve Cezayir Beylerbeyi Hasan Dayı imza koyar. Böylece ABD yıllık vergiye bağlanmış olur. Bu, ABD'nin iki asrı aşkın tarihinde, yabancı bir dille imzalanan tek anlaşma olduğu gibi, **yabancı bir devlete vergi ödemeyi kabul eden tek Amerikan belgesidir.**

ABD'nin 225. yıldönümünde Yale Üniversitesi'nin arşivinde ortaya çıkan belgeye Başkan George Washington ve Cezayir Beylerbeyi Hasan Dayı imza koyar. Belgenin dili "Original in Turkish" ifadesi ile baştan belirlenir. **Tarihi belgenin ortaya koyduğu önemli bir husus da ABD Başkanı George Washington'ın, dönemin Sultanı Üçüncü Selim tarafından muhatap görülmemiş olması. Çünkü anlaşma Cezayir Beylerbeyi Hasan Dayı tarafından imzalanır.**

KAÇ YIL OLDU?

Savaş Ay, Stüdyo 4 programında artistik hareketlerle şapkadan tavşan çıkarma gösterisi yaparken tavşanı öldürelı 5 yıl oldu...

Kaç yıl oldu?

Vestel Manisa-Bursa maçında hakem Metın Tokat'ın başına bir paraşütçü düşeli 6 yıl oldu...

Kaç yıl oldu?

Savaş Ay'ın program içerisinde düzenlediği 'Ünlülerin benzerleri' yarışmasında, yarışmaya Ciguli'ye benzediği iddaasıyla katılan gerçek Ciguli üçüncü olalı 6 yıl oldu...

Kaç yıl oldu?

Erzurum depreminde, mühendisliğini yaptığı bina yıkılan Süleyman Demirel, "O bina 35 yıl ayakta durdu diye kimse takdir etmiyor da, niye yıkıldı diye herkes eleştiriyor," açıklamasını yapalı 28 yıl oldu...

Kaç yıl oldu?

Çarkifelek programında yerlerde debelenen Mehmet Ali Erbil ve Aysel Gürel'in coşkusuna kapılarak üzerlerine atlayan İsmail Türüt, Aysel Gürel'in 5 kaburgasını kırıp sanatçıyı hastanelik edeli 8 yıl oldu...

Kaç yıl oldu?

İbrahim Tatlıses, "Atatürk bizi düşman eziyetinden kurtardı. O olmasaydı belki de benim ismim şu anda İbrahim Tatlıses değil, abraham sweetvoice olacaktı," diyerek zafer bayramının anlam ve önemini ifade edeli 2 yıl oldu...

Kaç yıl oldu?

Muhabir Ömer Güvenç, maç sonrası Beşiktaşlı Ahmet Yıldırım'a sorduğu "2-1'lik mağlubiyet, ne düşünüyorsunuz?" sorusuna "2-2 bitti maç..." cevabını alalı 7 yıl oldu...

Kaç yıl oldu?

Savaş Ay Maçka'daki sinema yangınında alevlerden zor kurtulmuş gibi (yüzü gözü is içinde) yaşanan faciayı anlatırken çevredeki vatandaşlar tarafından olay yerine sonradan geldiği gerekçesiyle protesto edileli 7 yıl oldu...

Kaç yıl oldu?

Tansu Çiller, "Cenabı Allah'ı size emanet ediyorum!" diyerek miting alanındakilere büyük bir sorumluluk yükleyeli 9 yıl oldu...

Kaç yıl oldu?

Rafet El Roman, kendisi için, "Onu görünce boğazına sarılmak istiyorum" diyen Hülya Avşar'ı "Bende onu sağlı sollu tokatlamak istiyorum" diye cevaplayalı 5 yıl oldu...

Kaç yıl oldu?

"Kim 500 Milyar İster" yarışmasında 'Kültürel' bir ses tonuyla "Evladıma bırakacağım en büyük mirasım 20.000 ciltlik kütüphanemdir" diyen yarışmacı ilk soruda eleneli 9 yıl oldu...

Kaç yıl oldu?

Seda Sayan'ın Amerika seyahati sonrası bebeğini düşürmesi üzerine, Nihat Dođan, "Seda'nın hamile kaldığından haberimiz yoktu.Bilseydim arabayla dönerdik," diyeli 5 yıl oldu...

Kaç yıl oldu?

Yolspor'la oynadıkları maçta 25-0 yenilince , ligin ikinci yarısında rövanş maçına çıkmak istemeyen Seydilerspor'lu oyuncular Yolspor yöneticileri tarafından , "Söz bu sefer çok gol atmayacağız" diye ikna edildikten sonra , maç 27-0 biteli 6 yıl oldu...

Kaç yıl oldu?

Galatasaraylı futbolcu Sabri arkasında "Sarbi" yazan bir formayla sahaya çıkalı 7 yıl oldu...

Kaç yıl oldu?

Levent Kırca, açlık grevine başlayıp daha acıkmadan bırakalı 13 yıl oldu...

Yıldız Kenter'in hayatından bilinmeyenler

Onu tanımayan bir Türk bulunur mu bilemem. Gelmiş geçmiş en büyük Türk tiyatro oyuncularından biri. Sıra dışı bir kadın. Olağanüstü yetenek. Onun yüzünde, hayatın, yaşanmışlığın, birikimin izleri var. Ama Yıldız Kenter'in annesi, babası kimdi, çocukluğu nasıl geçti, hangi şartlarda yetişti, neleri aştı da Yıldız Kenter oldu? İşte Yıldız Kenter, hayatının Yıldız Kenter olmadan önceki bölümünü anlattı. Ki müthiş bir öykü...

Ahmet Naci Bey kim?

- Rönesans prensi gibi yetiştirilmiş bir adam. Ailesi, varlıklı ve aristokrat. Dedesi Bağdat kadısı, babası Galip Bey, Ayan azası. Çamlıca'da bembeyaz saçaklı, işlemeli tavanlı muhteşem bir köşkte yaşıyor. Ve ailesi bu genç adamı, iyi bir tahsil alsın diye İskoçya'ya Glasgow'a yolluyor...

Olga Cynthia kim?

- Londra'da bir resepsiyonda tesadüfen Ahmet Naci Bey'in yanında oturan çok güzel bir İngiliz kadın. Yanındaki genç adama bakıyor ve gülümsüyor. Belli etmemeye çalışmasına rağmen, Ahmet Naci Bey'in dışının ağırdığını anlıyor. Anlamamaya olanak yok zaten, yüzü arı sokmuş gibi şişmiş. Olga, dışı apse yapan bu adamı görür görmez aşık oluyor.

Sonra ne oluyor?

- Olga Cynthia, Hyde Park'ta ata bindiğini söylüyor, Ahmet Naci Bey de ertesi sabah soluğu Hyde Park'ta alıyor. Birlikte at biniyorlar, yemeğe gidiyorlar. Gözlerini birbirlerinden alamıyorlar. Ahmet Naci Bey de Olga'ya vurulmuş durumda. Bu İngiliz kadından kopmak istemiyor. Aksi gibi, tahsilini de tamamlamış, ülkesine dönüp, hariciyeciler olarak çalışması gerekiyor. Ne yapsa? İmkani olsa onu cebine koyacak, Türkiye'ye götürecektir. "Yeri ve zamanı olmayabilir ama benim karım ve çocuklarımla annesi olur musun? Benimle evlenip, Türkiye'ye gelir misin?" diyor.

Çok heyecanlı. Olga ne cevap veriyor?

- Çılgılık atıyor. "Çok isterim ama ne yazık ki imkansız!" diyor.

Neden? O da aşık değil miydi Ahmet Naci Bey'e?

- Evet ama Jack var!

Jack de kim?

- Olga Cynthia'nın ailesinin, gezginci bir tiyatro kumpanyası var. Annesi, babası da oyuncu. Babası ölünce, annesi bir başka adamla Avustralya'ya kaçıyor. Olga'yı da anneannesine bırakıyor. Anneanne de 16 yaşındaki bu kızla nasıl başa çıkacağını bilemiyor. İyisi mi onu evlendireyim diyor. Kader bu ya, harbe giden koca dönmüyor ve geride 16 yaşında hamile bir genç dul bırakıyor. Jack, Olga'nın minik oğlu...

Eeeee?

- Eeee'si, Ahmet Naci Bey, Olga'ya sıkı sıkı sarılıyor, "Hiç sorun değil" diyor, "Hiçbir yere bırakmıyorum sizi. Geliyorsunuz. Hemen şimdi. Sen, ben ve oğlumuz, Türkiye'ye gidiyoruz..." İşte, annemle babamın Türkiye'ye geliş hikayesi budur! Ve tabii üvey abim Jack'in...

YARISI YAVRUMUN YARISI, YARISI YILAN YAVRUSU

Bu aşk öyküsü, o yılların Türkiye'sinde nasıl karşılanıyor?

- İşgal yılları. Ruslar, İngilizler, Yunanlılar, İtalyanlar ülkeyi bölmeye çalışıyorlar. Zor ve karışık zamanlar. Herkesin herkese şüpheyle baktığı yıllar. Bizimkiler Orient Express'le Sirkeci'ye geliyorlar. Vapura biniyorlar ve Üsküdar'a geçiyorlar. İngiliz annemin, nefesi kesiliyor İstanbul'un güzelliği karşısında. O Boğaz'a bakmaya kıyamıyor. Savaş da neymiş, o dünyanın en mutlu kadını, sevdiği adamın peşine takılıp gelmiş. Onun için müthiş bir macera. Faytona binip Çamlıca'ya babamın ailesinin yaşadığı köşke geliyorlar. Dantela gibi saçakları olan beyaz bir köşk. İşte kabus, o köşkte başlıyor...

Neden?

- Çünkü babamın ailesi annemi istemiyor. "Bu gâvur karıyı da nereden buldun getirdin?" diyor. Hatta Nedim Abim doğunca, babaannem, abimi "Yarısı yavrumun yarısı, yarısı yılan yavrusu!" diye seviyor.

Anneniz bu zorluğu nasıl aşıyor? Bunalıma girmiyor mu?

- E biraz zor oluyor tabii. Ama her şeye göğüs geriyor. Hatta sevdiği adam uğruna kara çarşafa bile giriyor. Müslüman oluyor ve Nadide ismini alıyor. Londralı Olga Cynthia, oluyor Bandırmalı Nadide...

Pardon ama o nasıl oluyor, Bandırma nereden çıkıyor?

- Nüfus idaresindekiler, "Dini Müslüman, adı Nadide, bunun doğum yeri Londra olamaz, yanlış yazmışlardır, olsa olsa Bandırma'dır" diyorlar.

Sonra ne oluyor?

- Babam Ahmet Naci Bey, Lozan'da İnönü'nün özel kalem müdürü oluyor. İyi tahsil görmüş, gelecek vaat eden bir genç. Kim bilir memlekete daha ne faydaları dokunacaktı ama maalesef mümkün olamıyor.

Hayırdır şimdi ne oluyor?

- Yeni bir kanun çıkıyor: "Hariciyecilerin karısı yabancı olamaz." Bu kanun, bizim hayatımızın dönüm noktası oluyor, hayatımızın içine ediyor. Gerçi İsmet İnönü, babama şöyle pratik bir formül öneriyor: "Resmen boşan, ama birlikte yaşa." Öyle yapan dışişleri mensupları var. Ama babam bunu, aşkı uğruna memleketini, ailesini terk eden karısına bir hakaret olarak algılıyor, "Hayır efendim" diyor, "Mesleğimden vazgeçerim ama karımdan vazgeçmem." İstifa ediyor. İvır zıvır işler yapmaya başlıyor, gazetelerde tercümanlık filan. Sonra Ankara'da Ziraat Bakanlığı'nda iş buluyor. Ama esas olarak, mesleğinden olunca babamın hayatı kayıyor. Tabii bizim de...

Bunun sonuçları ne oluyor?

- Fakr-u zaruret. En son ben doğmuşum Çamlıca'daki köşkte. Ama bütün eşyalar zaten satılmış. Beni saracak bez yok, çarşaf lar yırtılıyor filan. Sonra köşk de satıldı. Ben kendimi bildim bileli fakirdik. Ama ne yoksulluk. Gözümü kapatıp geçmiş düşününce, hep aynı kare geliyor gözümün önüne, bir evden bir başka eve taşınıyoruz, daha ucuz diye. Bir araba tutulur, İngiliz anne öne sürücünün yanına oturur, arkaya da, soba boruları, tel dolaplar filan, tıngır mıngır yeni eve gideriz. Ankara'da ve İstanbul'da hep fakir semtlerde yaşadık. Aile nüfusu da artıyor. Annem güya Türk kadınlarını eleştiriyor, "Aman bunlar da tavşan gibi doğuruyor!" diye. "Ama anne biz de 6 kardeşiz" diye hatırlattığımızda susup, duymazlığa geliyor.

Bu arada nasıl bir aileydi sizinki?

- İngiliz gâvur ana, her daim sarhoş bir baba... Ama sevgi dolu bir aile. Fakirdik ama mutluyduk. Babam, içmediği zamanlarda inanılmaz iyi bir insandı. Müthiş bir centilmen. Evimiz dağınıktı, annem tertiple düzenle pek ilgilenmezdi. Zaten bütün bu sefaletimize rağmen, evde hep bir yardımcı vardı, nereden nasıl bulunurdu, onlara para ödenir miydi bilmiyorum. Hepsini de bizim evimizde yatarlardı. Ama ev, zaten yol geçen hanı gibiydi. Hastaneden çıkartılmış, 2 çocuklu kadın, sokakta dilenen bir nine, zervavatçı, Mösyö Dörö diye bir kaçak Fransız, Çok diye İskoç, bir de üstüne sokak kedileri, köpekleri... Garip bir aileydik. Etraftan tuhaf bakarlardı. Bir gün hiç unutmuyorum, yine kavga ettiler, babam hepimizi evden kovdu. Sarhoştı. Annem de topladı bizi, babamın arkadaşlarından birinin evine gittik. E orada kalacak halimiz yok ya, akşam geri döndük tabii. O da ne! Bütün komşular pencerede, ne oluyor diye bir baktık, babam var olan üç beş parça eşyamızı toplamış, kapının önüne yığmış. Komşular soruyor, ne oluyor diye. Evde badana var da diyoruz, babamızı korumaya çalışıyoruz. Bu arada baba aç kapıyı diyoruz, açmıyor. Bulaşık kapları, domatesler ve tuzluklarla birlikte biz de bekliyoruz, kapının önünde....

Bütün bunlar sizi nasıl etkiledi?

- O kadar doğal geliyordu ki. Bizim ailede olur. Nasıl olsa, babamın sarhoşluğu geçer, kapıyı açar. Babam alkolik diye hiç utanmadım. Tuhaf bir şekilde normal kabullendim. Sarhoş-marhoş babamızdı, başımızın üzerinde yeri vardı.

Peki alkole karşı tepki duymadınız mı?

- Hayır hayır, içmekten hep keyif aldım. Ama ailemizde alkolizm sıkıntısı hiç eksik olmadı, Müşfik'te de vardı.

Babanızın bu kadar içmesinin sebebi neydi?

- Babam, aşkının bedelini çok ağır ödedi, kendini içkiye vurdu. Bir de tabii şu var: Güçlü biri değildi, zaafı vardı. İnsanın 6 çocuğu varken, bulduğu üç beş kuruşu içkiye harcaması normal bir şey değil. Ayıkken parayı kitaplardan birinin içine saklardı, sonra nereye koyduğunu unutturdu. Biz bulurduk, o parayla yemek yemek isterdik, üzerimize atlardı, boğuşurduk, parayı elimizden alır, sobaya atardı, bize kızdığı için. Bir başka sefer, yine onun elinden para kapmak istiyoruz, üzerine çıkıyoruz filan, annem bu sefer, "Sevgilimi, kocamı rahat bırakın! Sizi terbiyesiz çocuklar!" diye bize saldırıyor. Annem, hayatı boyunca Naci'sini korudu, bizden bile...

Babanızla ilişkiniz böyle kavgalı dövüşlü müydü?

- İçmediği zamanlar mükemmeldi. Dünyanın en iyi babasıydı. İnanılmaz şefkatli, bilgili, araştıran, yardım eden. Ve 6 ay içmediği zaman olurdu. Sıra dışı bir alkolikti. Ama sonra bir başlardı, tut tutabilirsen. ..

Anneniz, "Böyle bir ortamda çocuk yetiştirilmez. Onları alıp gideceğim" demedi mi hiç?

- Asla. Bir gün bile demedi. Hatta İngiliz Sefareti'nden birtakım adamlar geldi eve. Sivri burunlu ayakkabı giyen birtakım şık adamlar geldiler. Güya bizi kurtaracaklar. Bizi İngiltere'ye yollamak istediler, eğitimimizi İngiliz devleti üstlenecek, sosyal güvencemiz olacak.. Annem, onları eve bile sokmadan gönderdi. Babamı görmelerini de engelledi, çünkü babam içeride sarhoş yatıyordu. "Ben gitmek istemiyorum. Benim çocuklarım Türk. Babaları da Türk. Onlar burada, babalarının yanında büyüyecekler.. ." dedi. Annem de babam da, her zaman aklını kullanan insanlar değildi. Ama bazen akli kullanmamanın da bir güzelliği vardır. Babam, annemi boşayabilirdi. O yapmadı, bunu gurur meselesi haline getirdi, kendince annemi onore etti. Annem de ona, İngiliz hükümetine sırt çevirerek karşılık verdi.

Peki bu kadar zor durumda olan bir aile, nasıl ayakta kalabildi?

- Bir tek cevabı var: Aşk.

EN BÜYÜK PIŞMANLIĞIM

Rockefeller bursuyla Amerika'ya gidecektim. Gitmeden önceki akşam, babamla kavga ettik. İçkisi yüzünden. "Birkaç sene yokum. Üç beş arkadaşımı veda yemeğine çağırarak istiyorum. Ne olur bu akşam içmesen baba" dedim. Acayip sinirlendi. "Cehennem dibine kadar yolun var. Git, gelmez ol. Gelecek olursan da beni bulma inşallah" dedi. Bu sözler kıymık gibi battı yüreğime. Kavgalı ayrıldık. Ama sonra güzel bir mektup yazdı: "Aklım orada diyorsun, yüreğim buruk. Af diliyorsun sonra da. Anam suratlı kızım, sen de biliyorsun ki, af dilemesi gereken benim. Diliyorum da nitekim. Ama ne olmuş yani, bağırдық, çağırdık, attık içimizdeki pisliliği, arındık. Bitti. Hayyam'dan bir dörtlükle kapatıyorum yavrum bu bahsi: Neylesem bu benim iç kavgalarım/ Pişmanlığım, kendi düşmanlığımla/ Sen bağışlasan da, ben yerim kendimi/ Neylesem bu yüz karam, bu utancım.. ." Ne yazık ki canım babam, bu mektubu yazdıktan sonra öldü. Çok gençti, 61 yaşında. Yanında olamadığım için çok pişmanlık duydum.

Anneniz peki?

- Zatürree gibi bir şey oldu, iyileşti. Tekrar yatağa düştü, hastaneye kaldırdık. O gün oyunum vardı. Gece geldim hastaneye, "Anneniz iyi" dediler, yanında kalmak istedim, ama ertesi gün de iki oyunum vardı, tiyatrodan arkadaşlarım "İyiymiş, hadi gidelim" dediler. Uyudum onlara, sabah 4'te telefon çaldı. "Annenizi kaybettik" dediler. Çok fena oldum. Ne annemin ne babamın ölümüne yetişebilirdim.

Bakınca geriye, takdir edilmeyi beklediğim anlarda tokat yediğimi hatırlıyorum

Ailenizin lisanı neydi? İngilizce mi konuşulurdu, Türkçe mi?

- Genellikle Türkçe. Ama araya İngilizce girerdi. Ve annemin kendince İngilizceden Türkçeye çevrilmiş bir dili vardı. Asla gözlük dedirtemezdiniz, gözlükler derdi; pantolon da demezdi, pantolonlar ve zeytins. Türkçeyi de çok güzel bir aksanla konuşurdu. Zaman zaman da sen ve sizi karıştırırdı, "Sen çok terbiyesiz bir çocuksunuz!"

Bunca gürültünün arasında nasıl okudunuz?

- Ortaokuldayken her sene ikmale kaldım. Geride durmayı tercih eden bir çocuktum. Konservatuara girdikten sonra açıldım, parlak bir öğrenci oldum. Ablam Güner'in çok güzel sesi vardı, konservatuara girmek istedi, bırakmadılar onu. Ben girebildim, babam annemden gizli kaydettirdi.

Anne niye izin vermiyor?

- Orada okuyan kızlara orospu dendiğini duyuyor. "Ben çocuklarıma orospu dedirtmem!" diyor. Bazı konularda çok tutucuydu. Şükran'la gizli evlendim ben.

Neden?

- "Bir defa denedin yapamadın. Yeter artık işte!" dedi.

İtişip kakışır mıydınız hep böyle?

- En az anlaştığı çocuğu bendim ama ölünceye kadar benimle yaşadı. Bazen onu sinir etmek için, "Senin bir sürü çocuğun daha var. Niye onların yanına gitmiyorsun?" derdim. "Onları seviyorum ama sana güveniyorum" derdi.

En çok hangi çocuğunu severdi?

- Ablam Güner'i. Sonra da en küçük bebeği Müşfik'i. Güner, raşitkti. Cumhuriyetin birinci yılında 29 Ekim'de annemi Ankara'da hastaneye kaldırmışlar. Ve babama sormuşlar "Anneyi mi kurtaralım çocuğu mu?" Anneyi, demiş babam. Karnını yarmışlar ve Güner'i çıkarıp bir faraşın üzerine koymuşlar. Annem de hep anlatır, Tanrım koru o küçük bebeği diye nasıl dua ettiğini. Ama faraşta yaşamış ablam. Ona çok zaafi vardı. Güner'i bir gün yatağa yatırdılar, çikolatalar, şekerler, çekirdekler filan. Güner de böyle yatıyor. Sonradan öğrendim ki, Güner regl olmuş, annem ona bir kutlama yapıyor. Ben de o günü bekliyorum, ben de yatağa yatacağım, çikolatalar, şekerler. O gün geldi, ben tuvaletten bağıryorum, "Anneeeee geeeeeel" Kapı da kilitli. "Geldim aç kapıyı" dedi. Heyecan içinde açtım, beni de kutlayacak diye. Bir tokat. "Bir daha kapını kilitleme!" diye. Şimdi bakınca geriye, heyecanla takdir edilmeyi beklediğim anlarda tokat yediğimi hatırlıyorum.

Kardeşlerden kaç tanesi hayatta?

- Dört tanesi. Ablam Güner, ben, Müşfik ve Mahmut.

Peki Jack abiniz?

- O 14 yaşındayken Türkiye'yi terk ediyor. Annem sonra onun izini Güney Afrika'da buluyor. Geri geliyor. Sonra eşi ve çocuklarıyla bizi hep ziyaret etti. Ama o da artık hayatta değil.

Yaşlandıkça annenize mi benzediniz?

- Evet, hem de nasıl! Görünüşüm benziyor bir defa. Ve başka bir dolu şeyim. Günden güne daha da çok ona benziyorum. Ben boş ev severim, ıvır zıvır sevmem. Fakat son zamanlarda, evimde birtakım ıvırlar zıvırlar fark etmeye başladım. Aynen annem gibi, bir dolu şeyi oraya buraya koyuyorum. Ben de bu duruma şaşırıyorum. Hepimiz özümüze dönüyoruz, aslımıza rücu ediyoruz. Bir de tabii, annemin yaşama inanılmaz bir bağlılığı vardı. "Aslan gibi ölmektense, köpek gibi yaşamayı tercih ederim" derdi. Ben de öyle diyorum...

KIZIM LEYLA

Kızınız Leyla şu anda nerede?

- Kenya'da. Leyla, Cambridge'de iki fakülte bitirdi, hariciyeciydi. Sonra evlendi. Kocasını da hariciyeciydi. Aynı yerlere göndermiyorlardı, istifa etti, Büyükelçi karısı şu anda. Fakat merkeze geldikçe, Bilkent Üniversitesi'nde ders veriyor. Yarın Türkiye'ye geliyor. Bir ameliyat geçirecek. Kanser de. İyi olacak inşallah (Ağlamaya başlıyor...)

Haluk DURDU'nun katkısı ile

60'lı yaşlarındaki evli bir çift evliliklerinin 35inci yılını sakın, romantik bir restoranda kutlamaktadırlar.

Aniden önlerinde zarif ve güzel bir peri belirir ve şunu söyler:

- Bu kadar uzun bir süre örnek bir çift olmanız ve hep birbirinize sadık kalmanız nedeniyle birer dileğinizi yerine getireceğim.

-Ah, ben sevgili kocamla tüm dünyayı görebileceğimiz uzun bir seyahat yapabilmek istiyorum' demiş, kadın, sevgi dolu gözlerle kocasına bakarak.

Peri sihirli değneğini sallamış ve gerekli tüm uçuş, gemi, otel, yemek ve eğlenceleri içeren voucher'lar kadının eline gelivermiş.Sıra kendisine gelince adam biraz düşünmüş ve:

- Evet, demiş, tüm bunlar harika ve çok romantik. Ama böyle bir fırsat insanın ömrü boyunca sadece bir kez eline geçer ve artık ömrümüzün sonuna yaklaştık. Kusura bakma hayatım,ama benim dileğim benden 30 yaş daha genç bir karım olması.

Kadın ve peri oldukça büyük bir hayal kırıklığı içine düşseler de, dileğin yerine getirilmesi gereklidir. Bunun üzerine peri değneğiyle bir daire çizer ve... Adam 92 yaşına gelmiş... !!

Bu hikayenin ana fikri:

Erkekler akıllı olabilirler fakat,

Unutulmamalıdır ki periler dışıdır !!! :)))

NE TARAFAYA YATMALI

Bir tarafa yatarak uyuma durumunda, yatılan yöne bağlı olarak burun deliklerimizin birisinin tıkanırken, diğersinin açıldığı ve solunumun açık olan burun deliğinden yapıldığı araştırmalarla belirlenmiştir. Ayrıca nefes alınan burun deliği ile beyin yarım küreleri ve sempatik-parasempatik sinir sistemleri arasında da bir münasebet olduğu, çalışmalarla gösterilmiştir.

Sağ tarafa yatılması durumunda, sağ burun deliği tıkanmakta, sol burun deliği açılmaktadır. Sol burundan yapılan nefes alma ile sağ beyin yarım küresinin aktivitesi artar.

Sağ beyin yarım küresinin uyarılması, parasempatik sinir sistemimizin faaliyetlerini artırmasına, kalp hızımızın yavaşlamasına, tansiyonumuzun düşmesine ve mide-bağırsak faaliyetlerimizin yavaşlamasına neden olur... Dolayısıyla kalbimiz daha az yorulur, uykuya dalmamız daha kolaylaşır, bu da istirahatımızın daha iyi olmasına imkân sağlar.

Diğer yandan sol tarafa yatılırsa ne olur?

Sol burun deliğinin tıkanması ile birlikte sağ burun deliğinden nefes alınması, sempatik sinir sisteminin faaliyetlerinde artışa yol açar; bu durumda kişi heyecanlanmış gibi olur ve kalp atışlarındaki hızlanma ile kalp daha da yorulur. Bu yüzden uykuya dalma zorlaşır.

Çünkü kalp atım hızının, tansiyonun, heyecan ve dikkatin artması uykuya engel olabilir. Sol tarafımız üzerine uyumada ise vücudumuz daha çok yıpranacaktır.

Sırtüstü veya yüzüstü yatınca durum ne olacaktır?

Yüzüstü yatmak zaten uzun süre mümkün olmadığı gibi, kalp, akciğerler ve mide bu durumda baskı altında olduğu için, ciğerlerimiz ve midemiz sıkışıp rahatsızlık verebilir. Sırtüstü yatıldığında ise bu rahatsızlıklar olmayabilir. Ancak uykuya dalmada gecikme olabilir. Bu durum da vücudun tam dinlendirici bir uykuya geçmesine ve dinlenmesine engel olabilir. Çünkü bu durumda gündüz olduğu gibi iki burun açık olacak ve parasempatik sistem uyarılamayacaktır. Ayrıca sırtüstü yatılması durumunda mide ve bağırsakların fonksiyonlarını gerçekleştirmesi biraz daha zorlaşacaktır.

En faydalı ve belki de en az zarar görebileceğimiz yatış pozisyonun:

"Sağ yana yatarak ve ayakları vücuda doğru çekerek uyuma" şeklinde olduğu, yapılan araştırmalarla ancak bugün doğrulanabilmektedir.

Bu yatış şeklinde hem mide ve bağırsaklar korunmakta, hem de sindirimin daha kolayca tamamlanması mümkün kılınmaktadır.

NASIL YAŞAMAM GEREKTİĞİNİ ÖĞRENDİĞİMDE, BİR DE BAKTIM Kİ, ÖLMEKTEYİM

LEONARDO DA VİNCİ

	<p>Yaşamın 3 dönemi vardır.....</p> <p>1-) Gençlik :</p> <p>Zamanınız + Enerjiniz vardır... ama Hiç Paranız yoktur</p>
	<p>2-) İş hayatı-Çalışma dönemi :</p> <p>Paranız + Enerjiniz vardır ... ama Hiç Zamanınız yoktur</p>
	<p>3-) Yaşlılık:</p> <p>Zamanınız + Paranız vardır... ama hiç Enerjiniz yoktur</p>

celebigrubu.blogspot.com

Halil ALTUĞ'un katkısı ile